

EEN GIFTIGE SERIE NEOSALVARSAAN No. B. 39505.

Met zeer veel belangstelling heb ik in het eerste *Tijdschrift* van dit jaar het artikel van GOEDHART over de giftige serie neosalvarsaan B 39505 gelezen, temeer, omdat zijn waarnemingen volkomen overeenkomen met de mijne, zooals ik die in dit *Tijdschrift*, II, no. 11 1920 beschreven heb. Na mijn mededeeling zond ik het bewuste neosalvarsaan aan prof. STORM VAN LEEUWEN, die zoo vriendelijk was, het voor mij te onderzoeken, van wien ik het bericht kreeg, dat het praeparaat als goed beschouwd mocht worden. Inmiddels werd het ook opgezonden naar de H6chster Farbwerke en ik ontving daarvan bericht, dat de inhoud der gezonden ampullen zorgvuldig scheikundig en *biologisch, door dierproeven*, onderzocht was, zonder dat het echter mogelijk was geweest ook maar de geringste afwijking van het normale vast te stellen. Deze uitkomst komt derhalve geheel overeen met die in het pharmacologisch instituut te Leiden verkregen en de berichtgever voegt er bij, dat hij niet in staat is te zeggen, waaraan de heftige bijwerkingen, die ik waargenomen heb, zijn toe te schrijven.

Ondanks deze twee zoo belangrijke uitspraken, blijf ik, mede gesterkt door de mededeeling van GOEDHART, bij mijn meening, dat in deze serie *voor den mensch*, giftige stoffen aanwezig zijn.

Amsterdam, 8 Januari 1922.

J. W. VAN DER VALK.

BEDRIEGELIJKE ARTSENIJBEREIDING.

Ik las met belangstelling en vermaak het bericht uit Madrid, dat op bldz. 126 van het *Tijdschrift* is opgenomen. Het deed mij denken aan een Nederlandsche grap, op dit gebied. Bij een onzer pharmaceutische groothandelaren werd eenige jaren geleden naar aanleiding van een couranten-berichtje het stultitiaderivaat deceptussum gevraagd. Gelukkig gebeurde dit om en bij 66en April en men was wat meer op zijn hoede dan anders. Het is echter een gevaarlijke aardigheid, daar ook het omgekeerde kan gebeuren en de apotheker constateert, dat de voorschrijvende arts zich voor den gek heeft laten houden, iets wat hij ook wel eens denkt, wanneer hij een zieke met een recept ziet aankomen, waarop een of andere specialit6e is voorgeschreven, waarvan de voorschrijvende arts niets anders weet, dan wat de fabrikant er van hem op het reclamebiljet heeft wijs gemaakt. Dit zijn voor hem feitelijk allemaal stultitiaderivaten met meestal iets van deceptussum als hoofdbestanddeel.

Amsterdam, 9 Januari 1922.

P. VAN DER WIELEN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

NEW-YORK. — **Voorzorgen voor hechtmateriaal.** Bij de volksverteenwoordiging der Vereenigde Staten is een wetsontwerp ingediend, bepalende dat geen chirurgisch hechtmateriaal mag worden vervoerd in of uit de Unie of 66en der Staten, zoo het niet voorzien is van een certificaat van sterilisatie en niet zoodanig is ingepakt, dat het tegen besmetting gevrijwaard is. Iedere fabrikant van hechtmateriaal moet een vergunning van de overheid hebben, en het staat deze vrij, de fabriek ten allen tijde te betreden om den gang van zaken te onderzoeken. Overtreding van de voorschriften kan worden gestraft met intrekking der vergunning, boete tot 1000 dollars en gevangenisstraf tot 66en jaar (*Brit. med. Journal*).

ZUID-AFRIKA. — **Straffen voor misdragingen van den arts.** Tegen het einde van Januari komt bij de volksvertegenwoordiging van Zuid-Afrika